

בש"פ 24/19 - הראל טל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 24/19

לפני:

כבוד השופטת ע' ברון

המבקש:

הראל טל

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע מיום 31.12.2018 (כבוד השופט א' חזק)
ב-עמ"ת 59620-12-18

בשם המבקש:

עו"ד שני פרג'ון; עו"ד עמית ויצמן

החלטה

1. לפניי בקשה ליתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 31.12.2018 (כבוד השופט א' חזק) ב-עמ"ת 59620-12-18, שבמסגרתה התקבל ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע מיום 24.12.2018 (כבוד השופט א' דורון, מ"ת 35078-12-18). בהחלטתו, בית המשפט המחוזי הורה להותיר את המבקש במעצר עד למתן החלטה אחרת, לאחר שיינתן תסקיר מבחן בעניינו.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים בעבירה של סחר בסמים לפי סעיף 13 וסעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973. על פי עובדות כתב האישום, המבקש פעל באמצעות הרשת

עמוד 1

האינטרנטית "טלגראם", ובשתי הזדמנויות שונות נפגש עם סוכן משטרת סמוימכר לו סם מסוג MDMA. ביום 19.7.2018 מכר המבקש לסוכן-4.8 גרם נטו של הסם תמורת 1,500 ש"ח, וביום 26.7.2018 מכר המבקש כ-4.5 גרם נטו של הסם תמורת אותו הסכום.

ביום 16.12.2018 הוגש כתב אישום נגד המבקש ובד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים נגדו.

3. בדיון שהתקיים לפני בית המשפט השלום, הצדדים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה, והמחלוקת ביניהם נסבה על עילת המעצר ועוצמתה. ביום 24.12.2018 קבע בית משפט השלום כי המבקש ישוחרר למעצר בית מלא בתנאים שפורטו בהחלטה, עוד קודם שהתקבל תסקיר מבחן בעניינו ועד למתן החלטה אחרת. כך משסבר כי נסיבות המקרה דנן הן בעלות דמיון למקרה שנדון בבית משפט זה בבש"פ 1454/18 מור נ' מדינת ישראל (22.2.2018) (להלן: בש"פ מור) ועל כן מובילות למסקנה כי יש מקום להורות על חלופת מעצר כבר בשלב זה; ומשמצא כי המפקחות המוצעות, אחיותיו של המבקש, מתאימות למלאכת הפיקוח. עוד הורה בית המשפט על עריכת תסקיר שירות מבחן "שיבוא בהמלצה בעניינו (של המבקש - ע"ב) לרבות כזו העוסקת בהמשך הותרתו במעצר בית, או החמרה של התנאים, או אולי אף הקלה בהם". ביצוע ההחלטה לשחרור המבקש לחלופת המעצר עוכב עד ליום 26.12.2018 משהמשיבה הודיעה כי בכוונתה להגיש ערר על ההחלטה; ואמנם הוגש ערר.

הערר נדון במאוחד עם שני תיקים בעלי נסיבות דומות, והדיון בהם התקיים ביום 26.12.2018. מעצר המבקש הוארך עד למתן החלטה בערר, שניתנה ביום 31.12.2018 ובה קיבל בית המשפט המחוזי את טענות המשיבה וקבע כי בנסיבות המקרה לא ניתן לשחרר את המבקש לחלופת מעצר מבלי ששירות המבחן בחן את המבקש ואת החלופה המוצעת. משכך, הורה בית המשפט המחוזי על מעצר המבקש עד להחלטה אחרת, שתינתן לאחר שיוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו.

החלטה זו מיום 31.12.2018 היא העומדת במוקד בקשת רשות הערר שלפניי.

4. המבקש סומך את ידיו על החלטת בית משפט השלום וטוען כי בעניינו מתקיימות העילות המצדיקות מתן רשות ערר. נטען כי הבקשה מעלה שאלה משפטיות עקרוניות בעלת חשיבות ציבורית - והיא: האם בית המשפט אינו "כשיר" לקבוע חלופת מעצר טרם שניתן תסקיר מאת שירות המבחן, כפי שלטענתו משתמע מהחלטת בית המשפט המחוזי. לטענתו, "בית משפט קמא מתעלם לחלוטין מאותה הלכה שנקבעה בבש"פ מור ואף לא מאבחן את עניינו מעניינו של מור". נוסף על כך, נטען כי מתקיימות נסיבות פרטניות ייחודיות המצדיקות מתן רשות ערר, שכן ההחלטה נושא הבקשה פוגעת פגיעה מוחשית ובלתי מוצדקת בזכויות המבקש. המבקש מדגיש כי הוא נעדר עבר פלילי, סטודנט שעובד למחייתו באופן רציף וקבוע, וכי בנסיבות אלה ניתן לבחון את שחרורו לחלופת מעצר כבר כעת כפי שקבע בית משפט השלום.

5. לאחר עיון בבקשת רשות הערר על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, שכן נסיבות המקרה אינן מצדיקות את התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

הלכה ידועה היא כי בבקשות מן הסוג של "גלגול שלישי" נוהגת אמת מידה מצמצמת כפי שהותוותה בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו (3) 123 (1982); וזו נוהגת גם כאשר עסקין בהליך

פלילי(ראו: רע"פ 8963/04 יחיא נ' מדינת ישראל (3.3.2015)).קרי, רשות לערור תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או במקרים שבהם מתקיימות נסיבות פרטניות ייחודיות המצדיקות זאת (ראו למשל: בש"פ 6410/17 אוריאל סקרה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (30.8.2017); בש"פ 5851/17 פרדה אסמו נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.7.2017)). בענייננו, המבקש מנסה לשוות לטענותיו אופי עקרוני בעל משמעות רחבה, אולם לא כך הוא. בית המשפט המחוזי הפעיל את שיקול הדעת המסור בידיו, לאחר בחינת המקרה, נסיבותיו והשיקולים הרלוונטיים; ומשעשה כן, הגיע למסקנה כי לא ניתן בשלב זה לשחרר את המבקש לחלופת מעצר בלא שקודם יונח לפניו תסקיר שירות המבחן, וזאת בהינתן נסיבותיו הפרטניות של המבקש.

זאת ועוד. הבקשה דנן מכוונת נגד "החלטת ביניים", טרם שהסתיים ההליך בבקשה למעצר עד תום ההליכים. ככלל, גישת בית משפט זה לעניין "החלטת ביניים" היא לאפשר לערכאה הדיונית לסיים את מלאכתה. זאת אלא אם כן מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את התערבותנו כבר בשלב זה; כך, למשל, כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה הנוגעת לקיומה של עילת מעצר (ראו למשל: בש"פ 5860/18 מיכאל קרימסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (19.8.2018)). בענייננו לא מצאתי כי נסיבותיו הפרטניות של המבקש מצדיקות מתן רשות ערר. ויצוין, כי אף שהמשיבה היא שהגישה את הערר נושא הבקשה, ניתנה למבקש ההזדמנות לטעון את טעונו בעניין מעצרו לפני שתי ערכאות; וזאת כאמור עוד טרם שהוכרע ההליך בבקשה למעצרו עד תום ההליכים.

6. סופו של דבר, אינני סבורה כי נפל פגם באופן שבו הפעיל בית המשפט המחוזי את שיקול דעתו, ואין זה המקרה החרג המצדיק דיון ב"ערר ביניים", לא כל שכן כאשר עסקין ב"גלגול שלישי". התוצאה היא אפוא שהבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"הבטבתהשע"ט (2.1.2019).

ש ו פ ט ת